

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ผีกลืนที่จะมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ และลูกจะพัฒนาคุณธรรมที่สูงส่ง ความคิดที่เป็นอาชญากรรมของลูกจะสิ้นสุดลง และลูกจะมีประสบการณ์ของความสุขที่ไม่มีที่สิ้นสุด
- คำถาม:** เพื่อที่จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของลูก และอยู่อย่างมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ ลูกควรเก็บสิ่งใดไว้ในสำนึกของลูกเสมอ?
- คำตอบ:** มีสำนึกอยู่เสมอว่าลูกกำลังก่อตั้งอาณาจักรปกครองของเทพของลูก ลูกกำลังจากดินแดนของความตายและไปสู่ดินแดนของความเปี่ยมล้น ด้วยการทำสิ่งนี้ลูกจะอยู่อย่างมีความสุขมาก และพฤติกรรมของลูกจะได้รับการเปลี่ยนแปลง เพราะในการที่จะไปสู่ดินแดนแห่งอมตะหรือโลกใหม่ ลูกจำเป็นต้องมีคุณธรรมที่สูงส่งอย่างแน่นอน เพื่อที่จะได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองตนเอง ลูกต้องให้คุณประโยชน์แก่ผู้คนมากมายด้วยเช่นกัน ลูกต้องชี้หนทางแก่ทุกคน

โอมซานติ ลูกๆ ไม่ควรพิจารณาว่าตนเองเป็นของที่นี่ เวลานี้ลูกรู้ว่าอาณาจักรของลูกที่เรียกว่าเป็นอาณาจักรของรามหรืออาณาจักรสุริยวงศ์นั้นมีความสงบและความสุขอย่างมาก เวลานี้เรากำลังกลายเป็นเทพอีกครั้ง เราได้กลายเป็นสิ่งนั้นก่อนหน้านี้เช่นกัน เราเคยเป็นผู้ที่เต็มไปด้วยทุกคุณธรรม ผู้ที่มีคุณธรรมที่สูงส่ง เราเคยอยู่ในอาณาจักรของเรา เวลานี้เราอยู่ในอาณาจักรของราวัน เราเคยมีความสุขมากในอาณาจักรของเรา ดังนั้นลูกควรมีความสุขและความศรัทธาภายในตัวลูกอย่างมากที่ลูกจะไปสู่อาณาจักรของลูกอีกครั้ง ราวันช่วงชิงอาณาจักรของลูกไปจากลูก ลูกรู้ว่าลูกเคยมีอาณาจักรสุริยวงศ์ของลูกเอง เราเป็นของอาณาจักรของราม และเรามีคุณธรรมที่สูงส่ง เราเคยมีความสุขมาก แล้วราวันก็ช่วงชิงโชคของอาณาจักรของเราไป เวลานี้พ่อได้มาแล้วและกำลังบอกเราถึงความแตกต่างระหว่างสิ่งที่เคยเป็นของเราและสิ่งที่ต่างไปไม่ใช่ของเรา เป็นเวลาครั้งหนึ่งของวงจรเราเคยอยู่ในอาณาจักรของราม แล้วครึ่งหลังของวงจรเราได้อยู่ในอาณาจักรของราวัน หากลูกมีศรัทธาในทุกสิ่ง ลูกจะอยู่อย่างมีความสุขและพฤติกรรมของลูกจะได้รับการเปลี่ยนแปลงด้วยเช่นกัน เวลานี้เราไม่มีความสุขอย่างมากในอาณาจักรต่างแดน ชาวฮินดูหรือชาวบาร์ต เข้าใจว่าพวกเขาเคยไม่มีความสุขภายใต้การปกครองของต่างชาติ และเวลานี้พวกเขามีความสุขในอาณาจักรของพวกเขาเอง อย่างไรก็ตามความสุขนั้นชั่วคราวเหมือนหยดหนึ่งของมุลกา เวลานี้ลูกๆ จะไปสู่โลกของความสุขที่ถาวร ดังนั้นลูกควรอยู่อย่างมีความสุขอย่างมากอยู่ภายใน หากลูกไม่ได้อยู่ในความรู้แล้วก็เหมือนราวกับว่าสติปัญญาของลูกเป็นเช่นหิน ลูกๆ รู้ว่าลูกจะประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรของลูกเองอย่างแน่นอน ไม่มีเรื่องของความยากลำบากใดๆ ในสิ่งนี้ เราเคยประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรของเราและเราเคยปกครองถึงครึ่งหนึ่งของวงจร แล้วราวันก็ทำลายทุกสิ่งที่เรามีอย่างสิ้นเชิง เมื่อลูกที่ดีมีกิจกรรมที่เสื่อมเสีย พวกเขาจะพูดว่า ลูกได้ไม่มีสติไปแล้วหรือ? สิ่งเหล่านี้คือประเด็นที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกควรเข้าใจว่ามาหาได้ทำให้ลูกขาดสติอย่างสิ้นเชิง เราตกลงมาเรื่อยๆ เวลานี้พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังสอนคุณธรรมที่สูงส่งแก่เรา ดังนั้นปรอทของความสุขควรสูงขึ้น เมื่อครูให้ความรู้ นักเรียนก็มีความสุข นี่คือการรู้ที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกต้องตรวจสอบตนเองว่า ฉันมีลักษณะนิสัยที่เป็นเช่นปีศาจใดหรือไม่? หากลูกไม่กลับมาสมบูรณ์พร้อม จะต้องมีการลงโทษ อย่างไรก็ตาม ทำไมเราต้องมีประสบการณ์ของการถูกลงโทษเล่า? ดังนั้นลูกต้องจดจำพ่อผู้ที่ถูกได้รับอาณาจักรนี้จากท่าน เวลานี้เราต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งที่เราเคยมีอีกครั้ง ที่นั่นราชาชินนี่เป็นเช่นไร ปวงประชาก็เป็นเช่นนั้น ทุกคนมีคุณธรรมที่สูงส่ง ลูกเข้าใจคุณธรรมที่สูงส่ง หากบางคนไม่เข้าใจสิ่งเหล่านี้พวกเขาจะพัฒนาคุณธรรมเหล่านั้นได้อย่างไร? พวกเขาร้องเพลงเกี่ยวกับการเต็มไปด้วยทุกคุณธรรมและดังนั้นลูกต้องเพียรพยายามและกลายเป็นเช่นนั้น สิ่งนี้ใช้ความเพียรพยายามที่จะกลายเป็นเช่นนั้น มีดวงตาที่เป็นเช่นอาชญากร พ่อพูดว่า พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและความคิดที่เป็นอาชญากรรมทั้งหมดก็จะจบสิ้นลง พ่ออธิบายวิธีการมากมายให้แก่ลูก ผู้ที่มีคุณธรรมที่สูงส่งกล่าวได้ว่าเป็นเทพและผู้ที่ไม่มีความดีเลยกล่าวได้ว่าเป็นมนุษย์ ทั้งสองคือมนุษย์ แต่เหตุใดเทพจึงได้รับการกราบไหว้บูชา? เพราะว่าพวกเขามีคุณธรรมที่สูงส่ง ขณะที่กิจกรรมของมนุษย์เป็นกิจกรรมที่เหมือนกับสิ่งเหล่านั้น พวกเขาต่อสู้และทะเลาะเบาะแว้งกัน ฯลฯ เป็นอย่างมากในบันดาพวกเขาเอง สิ่งต่างๆ เช่นนั้นไม่คงอยู่ในยุคทอง ถึงอย่างไรพวกเขาก็มีชีวิตอยู่ที่นั่น หากลูกทำความผิดพลาดลูกต้องอดทนต่อสิ่งนั้นอย่างแน่นอน หากลูกไม่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณลูกต้องอดทน ยิ่งลูกกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งมากเท่านั้น ลูกต้องตรวจสอบตนเองว่า ฉันมีคุณธรรมที่สูงส่งหรือไม่? พ่อคือผู้ประทานความสุขและดังนั้นหน้าที่ของลูกๆ คือให้ความสุขแก่ทุกคน ถ้ามหัวใจของลูกว่า ฉันกำลังเป็นเหตุของความทุกข์แก่ผู้ใดหรือไม่? อย่างไรก็ตามบางคนมีนิสัย

เช่นที่ว่าพวกเขาไม่สามารถละเว้นจากการเป็นต้นเหตุของความทุกข์ได้ พวกเขาไม่ได้เปลี่ยนแปลงตนเองเลย เป็นเหมือน
ราวกับว่าพวกเขาคือคนคุก พวกเขาพิจารณาว่าตนเองมีความสุขเมื่อพวกเขาอยู่ในคุก พอพูดว่า ที่นั่นไม่มีคุกใดๆ ไม่มี
การกระทำบาปใดเลยที่ใครจะต้องเข้าคุก ที่นี้พวกเขาต้องสัมผัสกับการลงโทษในคุก เวลาที่ลูกเข้าใจว่าเมื่อลูกเคยอยู่ใน
อาณาจักรของลูกเอง ลูกเคยมั่งคั่งมาก ผู้ที่เป็นของสกุลบราห์มินจะเข้าใจว่า พวกเขา กำลังก่อตั้งอาณาจักรของเขาเอง
สถานที่นั้นที่เคยเป็นอาณาจักรของเหล่าเทพเคยเป็นอาณาจักรของเรา เมื่อดวงวิญญาณได้รับความรู้ พวกเขามีความสุข
ลูกต้องพูดว่า “ผู้ที่มีชีวิต” อย่างแน่นอน เมื่อเราผู้ที่มีชีวิตเป็นของศาสนาเทพ เราเคยมีอาณาจักรของเราทั่วทั้งโลก ความ
รู้นี้เป็นไปสำหรับลูก ชาวบารัตไม่เข้าใจว่าเคยเป็นอาณาจักรของเขาและพวกเขาเคยสโตประธานเช่นกัน เพียงลูกเท่านั้นที่
เข้าใจความรู้นี้ทั้งหมด ดังนั้นเราเคยเป็นเทพและเราต้องกลายเป็นสิ่งนั้นในเวลานี้ แม้ว่าจะมีอุปสรรค ลูกจะเฝ้าแต่สร้าง
ความก้าวหน้าวันแล้ววันเล่า ชื่อของลูกจะเฝ้าแต่ได้รับการประกาศเกียรติคุณ ทุกคนจะเข้าใจว่านี่คือองค์การที่ดีและกำลัง
ดำเนินงานที่ดี ลูกแสดงให้เห็นหนทางที่ง่ายมาก มีคำกล่าวว่า ลูกเคยเป็นเทพที่สโตประธานในอาณาจักรของลูกเอง เวลา
นี้ลูกกลับมาโตประธาน ไม่มีใครอื่นที่พิจารณาว่าตนเองอยู่ในอาณาจักรของราวัน ลูกเคยรู้ว่าลูกเคยสะอาดและบริสุทธิ์
อย่างมาก และเวลานี้ลูกกลับมาตกต่ำ ขณะที่กลับมาใช้ชาติเกิดสติปัญญาของลูกก็เปลี่ยนจากสูงส่งมาเป็นหิน เวลานี้เรา
กำลังก่อตั้งอาณาจักรของเราเอง และดังนั้นลูกควรมีความกระตือรือร้นนั้นและไม่ว่างเว้นในการเพียรพยายาม ผู้ที่เคย
ข้องแวะในสิ่งนี้ในวงจรที่แล้ว เขาเองจะมาข้องแวะในสิ่งนี้ในเวลานี้อย่างแน่นอน เรา กำลังก่อตั้งอาณาจักรของเทพของ
เราตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของเรา ลูกลิ้มสิ่งนี้ซ้ำแล้วซ้ำเล่าเช่นกัน มิเช่นนั้นก็จะมีความสุขภายในอย่าง
มาก เฝ้าแต่เตือนกันและกันที่จะอยู่ในมานมานะบาฟ จดจำพ่อผู้ที่เราที่กำลังประกาศสิทธิในอาณาจักรของลูก ไม่มี
สิ่งใดใหม่ พ่อให้ศรัทธาแก่เราทุกวงจรที่เราจะสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง มิเช่นนั้นเราจะต้องได้รับประสบการณ์ของการ
ลงโทษแล้วประกาศสิทธิในสถานภาพที่ต่ำ นี่คือลोटเตอร์ที่ใหญ่โต หากลูกเพียรพยายามในเวลานี้และประกาศสิทธิใน
สถานภาพที่สูง ลูกจะเฝ้าแต่ได้รับสถานภาพนั้นทุกวงจร พ่ออธิบายแก่ลูกอย่างง่ายดายมาก เฝ้าแต่อธิบายที่นิทรรศการ
ว่า ท่านซึ่งเป็นชาวบารัตเคยเป็นของอาณาจักรของเหล่าเทพ แล้วขณะที่กลับมาใช้ชาติเกิดและลงบันไดมา ท่านได้กลายเป็น
สิ่งนี้ บาบาอธิบายแก่ลูกอย่างง่ายดายมาก ท่านคือพ่อสูงสุด ครูสูงสุดและกูรูสูงสุด มีลูกๆนักเรียนมากมายที่ยังคง
แข่งขันกันต่อไป บาบาขอรายชื่อของผู้ที่กลับมาปราศจากกิเลสและกลับมาบริสุทธิ์ว่ามีจำนวนเท่าใด ได้อธิบายแก่ลูกแล้ว
ว่าดวงวิญญาณเปล่งประกายอยู่ตรงกลางหน้าผาก พ่อพูดว่า พ่อมาและนั่งที่นั่นเช่นกัน (ตรงกลางหน้าผาก) และเล่น
บทบาทของพ่อเอง บทบาทของพ่อคือชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ พ่อคือมหาสมุทรของความรู้ เมื่อเด็กเกิดมา บางคนก็ดี
มาก และบางคนก็นิสัยเสีย แล้วพวกเขาก็กลายเป็นผู้ที่ประหลาดใจเมื่อได้ยินความรู้นี้ ผู้ที่ถ่ายทอดความรู้แล้วก็วิ่งหนีไป
โธ่ มายา! เธอแสนจะมีพลัง! อย่างไรก็ตามพ่อพูดว่า แม้ว่าพวกเขาจะวิ่งหนีไป พวกเขาจะไปไหนได้เล่า? พ่อเป็นผู้เดียว
เท่านั้นที่จะพาลูกข้ามผาก พ่อผู้เดียวคือผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ อย่างไรก็ตามไม่มีใครรู้ใน
ความรู้นี้เลย ผู้ที่เชื่อสิ่งนี้ในวงจรก่อนหน้านี้จะเชื่อสิ่งนี้ในเวลานี้ ลูกต้องเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของลูกเป็นอย่างยิ่งและ
ลูกต้องทำงานรับใช้ด้วยเช่นกัน ลูกต้องนำคุณประโยชน์มาให้แก่ผู้คนมากมาย ไปและชี้หนทางให้แก่ผู้อื่นมากมาย
อธิบายแก่ทุกคนอย่างอ่อนหวานมากกว่า ท่าน ชาวบารัตเคยเป็นนายของโลก เวลานี้ท่านสามารถประกาศสิทธิใน
อาณาจักรของท่านกลับคืนมาในลักษณะนี้ ลูกเข้าใจว่าไม่มีใครอื่นสามารถอธิบายในลักษณะที่พ่ออธิบายแก่ลูก อย่างไรก็ตาม
ที่ก้าวไปลูกก็พ่ายแพ้ด้วยมายา พ่อพูดด้วยตนเองว่า ด้วยการเอาชนะกิเลสเท่านั้นที่ลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะ
โลก เทพเหล่านั้นกลายเป็นผู้เอาชนะโลก พวกเขาต้องเคยมีการกระทำเช่นนั้นอย่างแน่นอน พ่อได้อธิบายแก่ลูกถึง
ปรัชญาของกรรมด้วยเช่นกัน ในอาณาจักรของราวันการกระทำนั้นเป็นบาป ในขณะที่ในอาณาจักรของรามการกระทำนั้น
เป็นกลาง สิ่งหลักคือการเอาชนะตัณหาและกลายเป็นผู้เอาชนะโลก จงจดจำพ่อ เพราะเวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน เรา
มั่นใจ 100 เปอร์เซ็นต์ว่าเราจะประกาศสิทธิในอาณาจักรของเราอย่างแน่นอน อย่างไรก็ตามเราจะไม่ปกครองที่นี่ เรา
ประกาศสิทธิในอาณาจักรที่นี่แล้วจะปกครองในดินแดนของความเป็นอมตะ ลูกลิ้มแม้กระทั่งว่าเวลานี้ลูกอยู่ระหว่างดิน
แดนของความตายและดินแดนของความเป็นอมตะ เหตุนี้เองพ่อจึงเตือนลูกซ้ำแล้วซ้ำเล่า เวลานี้ลูกมีศรัทธาที่ มั่นคงว่า
ลูกจะไปสู่อาณาจักรของลูก อาณาจักรเก่านี้จะสิ้นสุดลงอย่างแน่นอน เพื่อที่จะไปสู่โลกใหม่เวลานี้ลูกต้องสร้างสม
คุณธรรมที่สูงส่งอย่างแน่นอน พูดกับตนเองในลักษณะนี้ พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ เพราะเวลานี้ลูกต้องกลับ
บ้าน ดังนั้นเป็นในเวลานี้ที่ลูกต้องพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ แล้วลูกจะไม่ต้องกลับมาที่นี่เพื่อรับความรู้นี้ กิเลส
ทั้งหลายจะไม่คงอยู่ที่นั่นที่เราจะต้องมีโยคะ เป็นในเวลานี้ที่ลูกต้องมีโยคะเพื่อกลับมาบริสุทธิ์ ที่นั่นทุกคนได้รับการ
เปลี่ยนแปลง แล้วองศาที่เฝ้าแต่ลดลงทีละน้อย สิ่งนี้ง่ายดายอย่างมาก ความโกรธเป็นเหตุของความทุกข์ต่อผู้คน สิ่งหลัก
คือสำนึกที่เป็นร่าง ที่นั่นไม่มีสำนึกที่เป็นร่าง ด้วยการกลับมาที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกไม่มีสายตาที่เป็นอาชญากร ลูก
กลายเป็นผู้ที่มีสายตาที่มีอารยะธรรม ในอาณาจักรของราวันลูกมีสายตาที่เป็นอาชญากร ลูกรู้ว่าลูกอยู่อย่างมีความสุขมาก

ในอาณาจักรของลูกเอง ไม่มีตำหนิหรือความโกรธใดๆ ลูกมีเพลงที่มีฐานมาจากสิ่งนี้ตั้งแต่วันแรกๆ ก็เลสเหล่านี้ไม่ได้คงอยู่ที่นั่น เราได้รับชัยชนะแล้วก็พ่ายแพ้หลายต่อหลายครั้ง สิ่งใดก็ตามที่ได้เกิดขึ้นตั้งแต่ยุคทองจนถึงยุคเหล็กต้องซ้ำรอย พ่อและครูท่านเฝ้าแต่ให้ความรู้ที่ท่านมีแก่ลูก ครูทางจิตนี้น่าอัศจรรย์ พระเจ้านั้นสูงสุดเหนือสิ่งใดและท่านเป็นครูที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดด้วยเช่นกัน และท่านกำลังทำให้เราเป็นเทพสูงสุดเหนือสิ่งใด ลูกเองสามารถมองเห็นว่าพ่อกำลังก่อตั้งความเป็นเทพอย่างไร ลูกเองกำลังกลายเป็นเทพ เวลานี้พวกเขาทั้งหมดเรียกตนเองว่าอินดู มีการอธิบายแก่พวกเขาว่าที่จริงแล้วเคยมีศาสนาเทพที่คงอยู่ตลอดไป ในขณะที่ศาสนาอื่นยังคงดำเนินต่อไป เพียงศาสนาเทพเท่านั้นที่หายไป นี่คือศาสนาที่บริสุทธิ์มาก ไม่มีศาสนาอื่นที่บริสุทธิ์เท่ากับศาสนานี้ เวลานี้เนื่องจากไม่มีความบริสุทธิ์ พวกเขาจึงไม่สามารถเรียกตนเองว่าเทพ ลูกสามารถอธิบายว่าลูกเคยเป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป และเหตุนี้เองลูกจึงกราบไหว้บูชาเหล่าเทพ ผู้ที่กราบไหว้บูชาพระคริสต์เป็นชาวคริสต์ ผู้ที่กราบไหว้บูชาพระพุทธเจ้าเป็นชาวพุทธ ผู้ที่กราบไหว้เทพคือเทพ แล้วเหตุใดลูกจึงเรียกตนเองว่าอินดู? ลูกควรอธิบายแก่พวกเขาอย่างมีศิลปะวิธี หากลูกเพียงแต่บอกพวกเขาว่าไม่มีศาสนาอินดู พวกเขาจะไม่พอใจ บอกพวกเขาว่าพวกเขาเป็นของศาสนาเทพดั้งเดิม แล้วพวกเขาจะเข้าใจว่าศาสนาโบราณดั้งเดิมไม่ใช่ศาสนาอินดู คำว่า “โบราณและดั้งเดิม” นั้นดี เหล่าเทพเคยบริสุทธิ์และเวลานี้ไม่บริสุทธิ์และดังนั้นพวกเขาจึงไม่สามารถเรียกตนเองว่าเทพ สิ่งนี้เกิดขึ้นเช่นนี้ทุกๆ วงจร ลูกเคยมั่งคั่งอย่างยิ่งในอาณาจักรนั้น เวลานี้เราได้กลับมายากจนขึ้นแล้ว พวกเขาเคยเป็นมหาเศรษฐี พ่อให้วิธีการที่ดีมากแก่ลูก มีคำถามว่า พวกท่านคือผู้อาศัยของยุคทองหรือยุคเหล็ก? หากพวกท่านเป็นของยุคเหล็ก พวกท่านคือชาวรกรกอย่างแน่นอน ผู้ที่เป็นผู้อาศัยของยุคทองจะเป็นเทพหรือชาวสวรรค์ หากลูกถามคำถามเช่นนั้นแก่พวกเขา พวกเขาจะเข้าใจว่าผู้ที่กำลังถามคำถามเหล่านี้จะสามารถเปลี่ยนแปลงผู้อื่นและทำให้พวกเขากลายเป็นเทพอย่างแน่นอน ไม่มีใครอื่นสามารถถามคำถามเหล่านี้ หนทางของความเลื่อมใสศรัทธานั้นแยกไป อะไรคือผลของความเลื่อมใสศรัทธา? นั่นคือความรู้ ไม่มีความเลื่อมใสศรัทธาในยุคทองและยุคเงิน ด้วยความรู้มีกลางวันถึงครึ่งหนึ่งของวงจร และด้วยความเลื่อมใสศรัทธามีกลางคืนถึงครึ่งหนึ่งของวงจร ผู้ที่ยอมรับสิ่งนี้จะยอมรับสิ่งนี้ ผู้ที่ไม่ยอมรับสิ่งใดก็ไม่ยอมรับความรู้หรือความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาเพียงรู้วิธีที่จะหาเงินเท่านั้น เวลานี้ลูกๆ กำลังก่อตั้งอาณาจักรของลูกด้วยพลังของโยคะด้วยการทำตามศรัทธา แล้วหลังจากครึ่งวงจร ลูกจะสูญเสียอาณาจักรด้วยเช่นกัน วงจรนี้ยังคงหมุนไปเรื่อยๆ อังชะ

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

2. เข้าใจปรัชญาของกรรมที่ลึกล้ำและเอาชนะกิเลส กลายเป็นเทพที่เป็นผู้เอาชนะโลก กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ และทำให้สายตาที่เป็นอาชญากรของโลกมีอารยะธรรม

คติพจน์: เพื่อที่จะสัมผัสกับสภาพที่มั่นคงและสม่ำเสมอ รับความหวานชื่นของทุกความสัมพันธ์จากพ่อผู้เดียว